

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 658/2023-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zastúpenej JUDr. Peter Franko, advokátska kancelária s.r.o., Popradská 82, Košice, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 46Er/209/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 46Er/209/2014 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke priznáva finančné zadosťučinenie **2 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Trnava **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Trnava **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **921,48 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 18. októbra 2022 domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom

pod sp. zn. 46Er/209/2014 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom súdneho exekútora JUDr. Bohumila Kubáta (ďalej len „súdny exekútor“) v konaní vedenom pod sp. zn. EX 205/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie súdneho exekútora“). Od ústavného súdu ďalej žiadala, aby prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní okresného súdu a súdnemu exekútorovi v napadnutom konaní súdneho exekútora konať bez zbytočných prietáhov a domáhala sa priznania primeraného finančného zadost'učinenia voči okresnému súdu a súdnemu exekútorovi v sume 3 500 eur spoločne a nerozdielne, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej s'ťažnosti.

2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 658/2023-9 zo 7. decembra 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľky na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní okresného súdu. V časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom súdneho exekútora v napadnutom konaní súdneho exekútora ústavnú s'ťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

3. Z obsahu ústavnej s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľka vystupuje v napadnutom konaní v procesnom postavení povinnej. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie proti s'ťažovateľke 11. februára 2014. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané 3. septembra 2014 a s'ťažovateľke bolo doručené 30. septembra 2015. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie s'ťažovateľka podala námietky 16. októbra 2015, ktoré boli prostredníctvom súdneho exekútora doručené okresnému súdu 28. októbra 2015. O námietkach s'ťažovateľky rozhodol okresný súd uznesením zo 16. júna 2022 pod sp. zn. 46Er/209/2014 tak, že námietkam s'ťažovateľky nevyhoviel a v celom rozsahu ich zamietol. Na uznesení bola vyznačená doložka právoplatnosti, v zmysle ktorej nadobudlo predmetné uznesenie právoplatnosť 2. augusta 2022.

4. Súd uznesenie o námietkach doručoval na nesprávnu adresu. V Registri obyvateľov bol evidovaný prechodný pobyt s'ťažovateľky na adrese [REDAKOVANÉ], okres [REDAKOVANÉ] súd však toto uznesenie doručoval do obce [REDAKOVANÉ] pri [REDAKOVANÉ]. Uznesenie o námietkach bolo s'ťažovateľke (opakovane, pozn.) doručené 4. októbra 2022. S'ťažovateľka proti uzneseniu podala s'ťažnosť 10. októbra 2022, ktorú doplnila podaním zo 14. októbra 2022.

5. S'ťažovateľka podala 14. septembra 2022 s'ťažnosť predsedovi súdu na prietahy v konaní. V odpovedi na s'ťažnosť sp. zn. Spr 146/22 zo 6. októbra 2022 predseda okresného súdu vzhľadom na vzniknuté prietahy v konaní konštatoval opodstatnenosť s'ťažnosti a s'ťažovateľke sa ospravedlnil. Zároveň uviedol, že pri doručovaní uznesenia došlo k administratívnej chybe, keď uznesenie zo 16. júna 2022 bolo doručované na adresu do obce [REDAKOVANÉ] v okrese [REDAKOVANÉ] namiesto obce [REDAKOVANÉ] pri [REDAKOVANÉ]. Vzhľadom na nesprávne (neúčinné, pozn.) doručovanie bola zrušená doložka právoplatnosti uznesenia a uznesenie bolo opätovne doručované na správnu adresu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Napadnuté konanie okresného súdu sťažovateľka vyhodnocuje ako trvajúce neprimerane dlhý čas. Súd o námietkach rozhodol 7 rokov. Poukazuje na to, že včasným rozhodnutím o námietkach by boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie zo zákona. Zároveň dôvodí, že dĺžka trvania exekučného konania (rozhodovania o námietkach) sa negatívne prejavuje v náraste úrokov z omeškania.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

7. Okresný súd vo vyjadrení sp. zn. 1SprV/1046/2023 z 27. decembra 2023, doručenom ústavnému súdu 8. januára 2024, zhrnul priebeh napadnutého konania. Uviedol, že vec napadla okresnému súdu 6. februára 2014 doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie z 29. októbra 2013 na podklade exekučného titulu – súdneho rozhodnutia. Okresnému súdu boli 28. októbra 2015 doručené námietky sťažovateľky proti exekúcii.

8. Po doručení námietok okresný súd 19. októbra 2016 vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu, najmä s ohľadom na nevyhnutnosť zistenia dátumu doručenia námietok sťažovateľky proti exekúcii. Súdny exekútor 7. novembra 2016 doručil súdu originál obálky.

9. Okresný súd rozhodol o námietkach proti exekúcii uznesením č. k. 46Er/209/2014-18 zo 16. júna 2022 tak, že námietky zamietol. Po zistení, že okresný súd doručoval rozhodnutie na nesprávnu adresu, vykonal opakované doručovanie na správnu adresu 29. septembra 2022. Proti doručenému uzneseniu sťažovateľka podala sťažnosť 10. októbra 2022, o ktorej okresný súd rozhodol uznesením č. k. 46Er/209/2014-41 z 18. októbra 2022.

10. Súdny exekútor 7. decembra 2023 doručil okresnému súdu oznámenie o vydaní upovedomenia o zastavení starej exekúcie, na základe čoho okresný súd vyznačil doložku právoplatnosti uznesenia č. k. 46Er/209/2014-18 zo 16. júna 2022 tak, že námietky zamietol; uznesenie č. k. 46Er/209/2014-18 zo 16. júna 2022 nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením č. k. 46Er/209/2014-41 z 18. októbra 2022 26. novembra 2022.

11. Po opise priebehu konania okresný súd poukázal na sťažovateľkou podanú sťažnosť predsedovi okresného súdu, ktorá bola vyhodnotená ako opodstatnená. Okresný súd vo vyjadrení prisvedčil existencii prietahov v konaní a poukázal na to, že za vzniknuté pochybenia sa ospravedlnil. Napokon dal do pozornosti ústavného súdu výšku dlžnej istiny 682 eur a skutočnosť, že exekučné konanie bolo zastavené. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval za nedôvodné priznať sťažovateľke finančné zadost'učinenie nielen v požadovanej výške 3 500 eur; dokonca tvrdil, že ústavný súd nemá sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie priznať vôbec.

III.2. Replika sťažovateľky:

12. Výzvou na vyjadrenie (repliku) č. k. I. ÚS 658/2023-17 zo 17. januára 2024 ústavný súd vyzval sťažovateľku na podanie vyjadrenia (repliky) k vyjadreniu okresného súdu. Sťažovateľka vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 18. januára 2024 poukázala na nemožnosť prihladnutia na zaťaženosť okresného súdu ako ospravedlniteľného dôvodu spôsobených prietáhov. K úvahe okresného súdu o nedôvodnej požiadavke sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadostučinenia uviedla, že toto peňažné plnenie nemá povahu náhrady škody, ale slúži zmierneniu nemajetkovej ujmy.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskami účastníkov konania a s obsahom okresným súdom zaslaného spisového materiálu týkajúceho sa napadnutého konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

14. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

15. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K nastoleniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku.

17. Predmetom konania vo veci samej je rozhodovanie o námietkach proti exekúcii. Vzhľadom na obsah námietok sťažovateľky, ktorými požadovala od okresného súdu vykonanie neprípustného prieskumu exekučného titulu či namietala uplynutie trojročnej premlčacej lehoty, možno konštatovať, že napadnuté konanie okresného súdu nevykazuje znaky väčšej faktickej či právnej náročnosti. Žiadnu konkrétnu príčinu faktickej či právnej náročnosti nekonštatoval ani okresný súd.

18. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu uvádza, že v postupe sťažovateľky nemožno vzhliadať oneskorené plnenie uložených procesných povinností či akékoľvek ďalšie

okolnosti, na základe ktorých by bolo možné pričítať dĺžku trvania konania na ťarchu sťažovateľky. Z uvedeného dôvodu preto správanie sťažovateľky nemožno hodnotiť ako majúce (v negatívnom zmysle, pozn.) vplyv na dĺžku trvania napadnutého konania.

19. K tretiemu kritériu, a to postupu okresného súdu, ústavný súd vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

20. Napadnuté konanie okresného súdu sa nielenže vyznačuje šesť rokov trvajúcim obdobím absolútnej nečinnosti, ale je charakterizované aj opakujúcim sa nesústredeným postupom. Nesústredený postup možno vzhliaďnúť hneď v úvodnej časti napadnutého konania, keď okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie bez toho, aby uviedol celý vymáhaný nárok, vrátane trov exekúcie v sume 47,50 eur. Z uvedeného dôvodu súdny exekútor žiadosťou o opravu poverenia exekúcie z 26. marca 2014 požiadal súd o doplnenie poverenia aj o trovy konania. Okresný súd uznesením č. k. 46Er/209/2014-9 z 2. júla 2014 rozhodol o oprave poverenia na vykonanie exekúcie.

21. Súdny exekútor doručil 28. októbra 2015 okresnému súdu žiadosť o rozhodnutie o námietkach proti exekúcii s tým, že upozornil súd na skutočnosť, že sťažovateľka doručila námietky po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 14 dní. Z pokynu vyššej súdnej úradníčky kancelárie súdu z 5. októbra 2016 vyplýva žiadosť o predloženie exekučného spisu, resp. fotokópie obálky na účel osvedčenia tvrdenia súdneho exekútora o tom, kedy boli námietky sťažovateľky proti exekúcii podané na poštovú prepravu. Ústavný súd poukazuje na to, že samotná výzva okresného súdu sa v súdnom spise nenachádza. Okresnému súdu trvalo takmer jeden rok, kým vôbec vykonal úkon smerujúci k zabezpečeniu podkladov na rozhodnutie. Súdny exekútor na výzvu súdu reagoval podaním z 31. októbra 2016 s tým, že súdu doručil originál obálky. V súdnom spise sa originál obálky a ani jeho kópia nenachádza.

22. Po 6 rokov trvajúcej absolútnej nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní nasledovalo obdobie charakterizované nesústredenou činnosťou. Okresný súd vydal 16. júna 2022 uznesenie č. k. 46Er/209/2014-18, ktorým zamietol námietky sťažovateľky proti exekúcii. Uznesenie doručil na nesprávnu adresu, pretože namiesto jeho doručenia na adresu [REDAKOVANÉ], okres [REDAKOVANÉ] doručoval uznesenie na adresu [REDAKOVANÉ] okres [REDAKOVANÉ].

23. Okresný súd sa o nesprávnosti doručovania dozvedel až na základe výhrad sťažovateľky, ktorá sa o vydaní uznesenia dozvedela sprostredkovane, v dôsledku nástupu účinkov exekučného konania. Na základe uvedeného zrušil už vyznačenú doložku právoplatnosti a uznesenie opätovne doručoval. Sťažovateľka podala proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. 46Er/209/2014-41 z 18. októbra 2022 tak, že okresný súd sťažnosť sťažovateľky zamietol; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. novembra 2022.

24. V súdnom spise sa na čísle listu 44 nachádza pokyn vyššieho súdneho úradníka kancelárie okresného súdu z 18. októbra 2022, ktorým žiada okrem iného o doručenie výzvy súdному exekútorovi na oznámenie splnenia procesných podmienok na zastavenie starej exekúcie. Súdny exekútor v podaní zo 7. decembra 2023 konštatoval splnenie podmienok na zastavenie starej

exekúcie a oznámil súdu vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie. Ústavný súd nad rámec konštatuje, že ani táto výzva súdu sa v spise nenachádzala.

25. S doručovaním písomností sú vo všeobecnosti spojené významné právne následky, o to viac, ak ide o doručovanie písomností v exekučnom konaní, kde tieto následky zasahujú do majetkovej sféry povinnej osoby v zmysle nástupu účinkov exekučného konania. Vzhľadom na význam doručovania a jeho právne následky je nevyhnutné doručovanie uskutočniť koncentrovane. Ústavný súd poznamenáva, že okresný súd síce tvrdil, že vykonal lustráciu adresy sťažovateľky v registri obyvateľov, ale záznam z tejto lustrácie sa v súdnom spise nenachádza.

26. Sumarizujúc uvedené, možno uzavrieť, že okresný súd v napadnutom konaní nielenže postupoval nesústreďene, ale významná časť trvania konania je poznamenaná absolútnou nečinnosťou okresného súdu v trvaní 6 rokov. Dlhoročná absolútna nečinnosť okresného súdu indikuje závažný zásah do označených práv sťažovateľky.

27. Nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohli len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (m. m. IV. ÚS 337/2018).

28. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo významným spôsobom porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

29. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd po prijatí rozhodnutia o porušení namietaných práv prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania o tejto ústavnej sťažnosti už bolo exekučné konanie upovedomením exekútora o zastavení exekúcie skončené, ústavný súd tejto požiadavke sťažovateľky nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

30. Pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli porušené, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľka požadovala priznanie zadosťučinenia vo výške 3 500 eur. V tejto súvislosti poukazovala na stav právnej neistoty, v ktorej sa po dobu trvania napadnutého konania nachádzala.

31. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva

(III. ÚS 103/2018). Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadošťačinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadošťačinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

32. Ústavný súd vzal do úvahy extrémnu dĺžku trvania súdneho konania vrátane dôvodov, ktoré dĺžku trvania konania spôsobili. Zároveň však prihliadol aj na skutočnosť, že sťažovateľka sa počas šesť rokov trvajúcej nečinnosti okresného súdu o priebeh napadnutého konania nezaujímalala, nežiadala od okresného súdu, aby o podaných námietkach rozhodol. Krok deklarujúci nesúhlas s dĺžkou trvania konania, ktorý by bol v prípade jeho včasnejšieho podania spôsobilý akcelerovať priebeh napadnutého konania, uskutočnila krátko pred podaním ústavnej sťažnosti, po tom, čo zistila, že okresný súd námietky zamietol.

33. Ústavný súd sa nestotožnil s dôvodmi okresného súdu, na základe ktorých mal ústavný súd upustiť od priznania primeraného finančného zadošťačinenia. Právna povaha a ekonomická podstata primeraného finančného zadošťačinenia spočíva v reparovaní ujmy spôsobenej porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote, pretože vzniknutá ujma nie je reparaovateľná inak.

34. S odkazom na uvedené ústavný súd priznal sťažovateľke primerané finančné zadošťačinenie 2 000 eur (bod 2 výroku nálezu).

35. Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovet tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadošťačinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

36. Ústavný súd priznal sťažovateľke podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 921,48 eur (bod 3 výroku nálezu).

37. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2022 v sume 193,83 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom do 31. decembra 2024) a zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2022 v sume 11,63 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Priznal nárok na náhradu trov konania aj za 1 úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 (replika k vyjadreniu okresného súdu) podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky. Vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2024 v sume 343,25 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 1. januára 2024) a zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2024 v sume 13,73 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Takto vyčíslené trovy konania predstavujú 767,90 eur. Pretože je advokát platiteľom

dane z pridanej hodnoty, v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky sa zvyšuje odmena a náhrady o daň z pridanej hodnoty.

38. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 23. mája 2024

Miloš Maďar
predseda senátu